

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николай Джурковски
Членове: Александър Желязков
Емилия Колева

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
в присъствието на прокурора Б. Ас. Д.
като разгледа докладваното от Александър Желязков Наказателно дело за възобновяване № 20221000600949 по описа за 2022 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава Тридесет и трета от НПК.

Образувано е по искане на осъденото лице П. В. К., за възобновяване на наказателното производство по НОХД № 1998/2021 г. по описа на РС Перник; ВНОХД № 285/21 г. по описа на ОС Перник.

С присъдата по посоченото дело Пернишки районен съд е признал подсъдимия П. В. К., със средно образование, работещ, неженен, осъждан, за виновен в това, че на 09.08.2020 г. в гр. Перник, е управлявал МПС – л.а. Фиат Пунто, с рег. № *** без свидетелство за правоуправление на МПС, в едногодишен срок от наказването му по административен ред за същото деяние- престъпление по чл. 343в, ал. 2 от НК, поради което го осъдил с наказание „Лишаване от свобода“ за срок от една година. Определен е първоначален общ режим на изтърпяване на наказанието. С присъдата подсъдимият е оправдан по второто обвинение за престъпление по чл. 345, ал. 2, вр. с ал. 1 от НК.

С Решение № 29 от 03.05.2022 г. по ВНОХД № 285/2021 г. Окръжен съд Перник е потвърдил изцяло присъдата.

Според осъдения по делото са допуснати нарушения на процесуалните правила в двете редовни инстанции, които са довели до ограничаване процесуалните му права.

Твърди се постановяване на присъдата при непълнота на доказателствата, както такива е било възможно да бъдат събрани – разпит на свидетеля Н. С., протоколи за извършени огледи на местопрестъплението, на МПС и др. поддържа се, че показанията на свидетеля С. имат съществено значение за изясняване на фактическата обстановка.

Според вносителя на искането органите на досъдебното производство не са събрали доказателства, които го оневиняват /в т.ч. изискване на записи от охранителни камери, които биха изяснили противоречията между показанията на свидетелите.

Формулирано е искане за възобновяване на наказателното производство и връщане на делото за ново разглеждане пред друг състав на въззивния съд. Алтернативно се иска възобновяване и произнасяне в настоящото извънредно производство с оправдаване на подсъдимия по внесения обвинение, по фактите, установени по делото.

Отправено е искане за спиране изпълнението на влязлото в сила определение до произнасяне от страна на Софийски апелативен съд по искането за възобновяване, което е оставено без уважение, доколкото основанията, на които се иска това спиране предпоставят произнасяне на решаващия съдебен състав по същество.

В съдебно заседание осъденото лице П. К., редовно уведомен с връчване на препис от искането за възобновяване, се явява в съдебно заседание пред САС, доведен от Затвора ***.

Защитникът на осъдения адв. Р. И. поддържа искането, като се аргументира с неизясненост на фактическата обстановка, която се дължи на отказ на редовните инстанции да събират доказателства за проверка на защитната теза. Според защитата в мотивите на съдебните актове по РС и ОС не са обсъдени възраженията на подсъдимия и защитника.

Осъденият К. заявява, че поддържа изложеното от защитника, както и твърди, че не е извършил престъплението, за което е осъден.

Прокурорът от САП поддържа становище, че не са налице основания за възобновяване на наказателното производство.

В упражняване правото си на последна дума осъденото лице К., който моли за възобновяване на производството.

САС намира, че искането за възобновяване, разгледано по същество, макар и не по всички наведени в него материалноправни и процесуални основания, се явява *основателно*.

За да се произнесе, Софийски апелативен съд съобрази, че в производството по възобновяване на наказателни дела по искане на осъденото лице съдът следва да се произнесе по заявените оплаквания, като по аргумент на чл.426 вр.с чл.347, ал.1 от НПК, съдът дължи обсъждане за наличието на сочените от осъдения процесуални

действия, съставляващи според него нарушения на материалния и процесуалния закон.

Въззивният съдебен състав намира оплакванията на осъдения и неговия защитник, свързани с липса на приобщени протоколи за извършване на процесуално-следствени действия и други доказателства, оневиняващи осъдения, за неоснователни. Не съставлява съществено процесуално нарушение в доказателствената дейност на съда в двете инстанции и обосноваването на крайния решаващ извод преимуществено на свидетелски показания. Основен наказателнопроцесуален принцип, залегнал в чл. 14, ал.2 от НПК е, че доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила. Съществено е съдът да изгради вътрешното си убеждение въз основа на съвкупност от доказателствени източници, които взаимно си кореспондират, респ.установяват едни и същи правнозначими факти, имащи отношение към предмета на доказване. В конкретния случай обвинителната теза е изградена въз основа на показанията на свидетелите С. В. и Е. В., писмена справка от ОД МВР за прекратена регистрация на МПС, два броя актове за установяване на административно нарушение, наказателно постановление. Въз основа на тази доказателствена маса по досъдебното производство, прокурорът е внесъл и поддържал обвинение срещу П. К.. Въпросът за обосноваването на обвинителния акт е въпрос по същество, на който се дължи отговор с присъдата, респ.с решението на въззивната инстанция като такава по фактите и правото. Съответно и част от оплакванията на осъдения и неговия защитник по съществото си касаят доказаността на обвинението и обосноваването на осъдителния съдебен акт, по които съдът в извънредното производство дължи произнасяне, без да притежава правомощия да извършва собствена дейност по анализ и оценка на доказателствата.

Не съставлява съществено процесуално нарушение отказът на съда в първата инстанция да издирва доказателствени източници, каквито не се намират по досъдебното производство – протоколи от процесуално-следствени действия, каквито представителят на прокуратурата изрично е заявил, че не са били извършвани и не са били обективирани в протоколи, т.е. не съществуват. Очевидно в хода на ДП не са били положени усилия за събиране и прилагане на доказателства и доказателствени средства, които според защитника е следвало да бъдат събрани. При това положение, за съда съществува задължение да се произнесе въз основа на наличните доказателствени материали, или, в случай на съществуваща възможност- да положи процесуални усилия да събере нови доказателства в хода на наказателното производство в съдебната му фаза.

Принципното положение, че по начало в настоящото извънредно производство за контрол на влезли в сила съдебни актове не се осъществява цялостен служебен контрол върху актовете на редовните съдебни инстанции, както и че апелативният съд се произнася само по наведените от искащата страна доводи, не съставлява

процесуална пречка за служебна намеса /в касационното производство/ и в производството по възобновяване. В този смисъл константна е практиката на ВКС, че такава служебна намеса е допустима, когато се констатира наличие на някое от абсолютните нарушения на процесуалните правила, както и когато се установят закононарушения, които съществено накърняват основните начала на правораздаването или правнозащитените интереси на подсъдимия /осъдения/.

След като се запозна с материалите по делото, Софийски апелативен съд в настоящия състав намира, че са налице допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както в първоинстанционното, така и във въззивното производство, свързани с непълноценност на доказателствения анализ, както и при излагане на мотивите на въззивния съдебен акт. Като резултат въззивното решение, поради липса на пълноценно обсъждане, обективира съдебно произнасяне в противоречие с материалноправните норми, които уреждат конкретните защитени обществени отношения.

В обвинителния акт са изложени фактически твърдения, които се изразяват в следното:

Към дата 09.08.2020г. обв. П. В. К. бил неспособен водач на моторно превозно средство, като на същия не било издавано валидно свидетелство за управление на моторно превозно средство от никоя категория.

На обв. П. В. К. било наложено наказание по административен ред за управление на моторно превозно средство без притежавано съответно свидетелство за управление на моторно превозно средство с наказателно постановление, както следва: с Наказателно постановление № 19 - 1158 - 000705/09.04.2019г. на Началник Група към Сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР - гр. Перник, връчено на 16.09.2019г. и влязло в сила на 24.09.2019г., с което на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 ЗДвП му е било наложено наказание „Глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева.

На 09.08.2020г. св. С. Д. В. /на длъжност „полицай“ в Група „ООР“ към 02 РУ ОД МВР - гр. Перник/ и св. Е. К. В. /на длъжност „ст. полицай“ в Група „ООР“ към 02 РУ ОД МВР - гр. Перник/ изпълнявали служебните си задължения по охрана на обществения ред на територията на 02 РУ ОД МВР — гр. Перник. Около 04:05ч. на същата дата, изпълнявайки горепосочената дейност, двамата полицейски служители извършвали обход в района на ул. „Рашо Димитров“ в гр. Перник. В този момент те забелязали движещ се лек автомобил марка/модел „Фиат Пунто“ с рег. № *** /който автомобил бил с рама номер ZFA18800002091256/ по улица в междублоковото пространство до блок 7 /находящ се на ул. „Юрий Гагарин“/. Св. С. В. и св. Е. В. спрели - посредством подаване на светлинен и звуков сигнал - посочения автомобил за проверка /като спирането се осъществено непосредствено до самия блок 7/, при което установили самоличността на водача му - обв. П. В. К. с ЕГН: *****/който пътувал сам в колата/. Същият не представил свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ и след направена справка в ОДЧ на ОД МВР - гр. Перник се установило, че обв. П. К. не притежава валидно издадено СУМПС.

Освен горното св. С. В. и св. Е. В. установили, че управляваният от обв. П. К.

лек автомобил марка/модел „Фиат Пунто“ с рег. № *** е със служебно прекратена регистрация, като причината била следната: на дата 06.02.2020г. бил сключен писмен договор /с нотариално удостоверяване на подписите/ за покупко- продажба на горепосочения лек автомобил със страни: „продавач“ А. А. А. и „купувач“ - Н. Т. С.. Въпреки така сключения договор в двумесечен срок новият собственик не изпълнил законното си задължение да регистрира настъпилата промяна в Сектор „Пътна полиция“. Ето защо, на дата 25.06.2020г. по електронен път автоматично била прекратена регистрацията на автомобила на основание чл. 143, ал. 15 ЗДвП, /което прокурорът вменява, че е било известно на обв. П. К./. В този смисъл лекият автомобил марка/модел „Фиат Пунто“ с рег. № *** не бил регистриран по надлежния ред към дата 09.08.2020г. /предвиден в чл. 140, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП и Наредба № I - 45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, издадена от министъра на вътрешните работи/.

Във връзка с горепосочените установени в хода на извършената проверка обстоятелства двамата полицейски служители потърсили съдействие чрез оперативна дежурна част на Второ РУ - гр. Перник от екип на Сектор „Пътна полиция“. При това на мястото бил изпратен св. Г. А. Г. /на длъжност „младши автоконтрольор“ в Сектор „Пътна полиция“ към ОД МВР - гр. Перник/, който съставил спрямо обв. К. АУАН Серия GA бл. № 250219/09.08.2020г. и АУАН Серия GA бл. № 250220/09.08.2020г.

В хода на съдебното следствие в първата инстанция, районният съд е допуснал, по искане на подсъдимия К. и неговия защитник, разпит на свидетелите Н. С. – собственик на процесния автомобил, явяващ се лицето, което е било задължено да регистрира МПС след придобиването му, но не е сторил това, както и свидетелката Т. С. А.- продавач в търговски обект. Последната, в дадените пред съда показания в о.с.з. на 17.06.2021 г. е дала показания, в които твърди напълно различни факти от изложените в обвинителния акт, а именно, че подсъдимият вече се е намирал пред търговския обект в който работи свидетелката, когато е бил установен от полицейските служители /свидетелите В. и В./, съответно- че не е управлявал МПС в този момент. Тези показания на св.А. частично кореспондират с обясненията на подсъдимия, дадени за първи път в съдебната фаза на производството.

Съдът в първата инстанция, след като е събрал гласни доказателства относно релевантните към предмета на доказване факти, обособими в две групи, които по своето съдържание изцяло си противоречат относно едни и същи обстоятелства, не е вложил задължителните усилия за отстраняване на фактическите противоречия, които тези две групи доказателствени източници предизвикват. След като първоначално е счел за основателно искането за допускане до разпит на свидетеля Н. С., впоследствие съдът е приел, че този свидетел не е с установено местоживееене, както и че обстоятелствата по делото биха могли да се установят и без неговия разпит. Така формираното становище не кореспондира с данните по делото. На първо място, свидетелят С. е бил допуснат до разпит в това качество за заседание на 13.04.2021 г., като е бил призоваван на адрес в град ул. “****“ № ***. След отразяване в призовката, че не е бил намерен на този адрес, съдът е постановил повторното му призоваване за следващо с.з. на 11.05.2021 г. на друг адрес, отразен в изискана справка от НБД „Население“ – село ***. След невръчване на призовка и на този адрес, съдът е провел три поредни съдебни заседания /на 1.06.2021, на 08.06.2021 г. и за 17.06.2021 г./, за

които дати не е било постановено от съда призоваване на свидетеля, но същевременно в протокола от с.з. е отразено, че св. Н. С. е нередовно призован. При това положение САС намира, че становището на първия съд за наличие на основание за заличаване на конкретния свидетел е било необосновано.

В мотивите на осъдителната присъда, районният съд е приел, че показанията на св. Т. А. са изолирани и обслужват защитната позиция на подсъдимия, като съществено противоречат на всички останали гласни и писмени доказателства и най-вече на показанията на свидетелите В. и В.. Мотивите на присъдата се основават на доказателствената съвкупност от цитираните показания, приложените писмени доказателства – актове за установяване на административно нарушение, отразяващи същите обстоятелства, както и удостоверение за служебно прекратена регистрация на процесното МПС.

Въззивното производство пред ОС Перник е било образувано по жалба на защитника на подсъдимия К.. С допълнителна писмена молба по образуваното ВНОХД № 285/2021 г. защитникът адв.Р. И. е отправил доказателствени искания – отново за допускане до разпит на свидетел Н. С., както и за допускане до разпит като свидетел на лицето Ц. М., сочена от защитата като очевиден.

Окръжният съд е счел тези доказателствени искания за основателни и с определение от 18.11.2021 г. е допуснал посочените лица в качеството на свидетели. Свидетелят Н. С. е бил редовно призован на известния по делото адрес в град ***, като призовката е била получена на адреса от М. С.- съпруга. На о.с.з. на 9.12.2021 г. този свидетел не се е явил. Делото е било отложено за 27.01.2022 г. за което дата св.С. не е бил открит на същия адрес, на който е бил вече успешно призован. Въпреки нередовното си призоваване свидетелката Ц. М. се е явила и е дала показания, които кореспондират частично с обясненията на подсъдимия и показанията на св.Т. А., а именно, че е възприела спор между П. К. и полицейски служители, проведен на улицата, извън МПС, в който полицаите вменявали на К. управление на МПС, а последният отричал и настоявал да се проверят записите на видеокамерите в района.

При така формираната съвкупност от показания очевидно същите отново, както и в първата инстанция са обособени в две групи, които по своето съдържание си противоречат относно съществени за произнасянето факти.

Въпреки това, въззивната инстанция е приела на свой ред, че свидетелят Н. С. не може да бъде намерен /въпреки успешното му предходно призоваване на известен адрес/, както и отново, че фактическата обстановка е достатъчно изяснена. Не е била извършена преценка за необходимостта от събиране на други доказателства с контролен характер, с които би могло да се преодолее фактическото противоречие относно наличието или липсата на съставомерния елемент- управление на МПС. вкл. и възможния разпит в качеството на свидетел на самия актосъставител – мл.автоконтрольор Г. А. Г., за когото в обвинителния акт се твърди, че в присъствието

на свидетелите В. и В. е съставил АУАН и отразил спорните обстоятелства.

При произнасянето си въззивният съд е възпроизвел отново изложената в обвинителния акт фактическата обстановка и е преповторил накратко констатациите на първия съд, като с обобщаващи изрази лаконично е изложил становище относно доказателствената дейност на първия съд, правната квалификация, вида и размера на наказанието. По мнение на настоящия съдебен състав така изложените мотиви не отговарят на законоустановения процесуален стандарт. Съгласно чл. 313 от НПК въззивната инстанция проверява правилността на невлязлата в сила присъда, а съгл.чл.314 НПК въззивната проверка е цялостна и независимо от основанията, посочени от страните.

Дължи се пълно произнасяне по фактите и по правото, което задължава въззивният съд да изложи собствени мотиви относно всички въпроси, визирани в чл. 301, ал.1 от НПК. Вместо това, ПОС фактически е възпроизвел мотивите на присъдата на РС Перник, за да я потвърди изцяло. Доказателствената дейност на въззивния съд не е допринесла за установяване на фактическата обстановка.

Всички изложени по-горе съображения обуславят извод за наличие на основания за възобновяване, визирани в чл. 422, ал.1, т.5, във вр.с чл.348, ал.1, т.1 и 2 от НПК.

Искането се явява основателно и следва да бъде уважено.Наказателното производство следва да бъде възобновено, а проверяваното решение № 29 от 03.05.2022 г. постановено по ВНОХД № 285/2021 г. по описа на Окръжен съд Перник следва да бъде отменено.

Съгласно чл. 425, ал.1, т.1 от НПК, когато намери искането за възобновяване за основателно, съдът може да отмени присъдата/решението и да върне делото за ново разглеждане, като посочи стадия, от който трябва да започне новото разглеждане на делото. В конкретния случай САС счита, че делото следва да бъде върнато на въззивния съд за отстраняване на констатираните съществени процесуални нарушения стадия на допуснато въззивно съдебно следствие.

Водим от изложеното и на основание чл. 425, ал.1, т.1, във вр.с чл. 422, ал.1, т.5 от НК, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по реда на възобновяването Решение № 29 от 03.05.2022 г. постановено по ВНОХД № 285/2021 г. по описа на Окръжен съд Перник, с което се потвърждава присъдата на РС Перник по НОХД № 1998/2020 г. по описа на РС Перник.

ВЪЗОБНОВЯВА производството по НОХД № 1998/2020 г. по описа на Районен съд Перник.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на окръжния съд.

СПИРА изпълнението на наказанието "лишаване от свобода", наложено на П. В. К. до произнасяне на окончателен съдебен акт по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____